

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ-ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ _ ਮੁੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 835.

1957 *Resjudicata* - ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਅਜਮਾਏ ਗਏ- ਸੂਟ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ

-----ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ- ਜਨਵਰੀ, 21 ਵੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ- ਕੀ ਗੈਰ - ਅਪੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਨਿਰਣੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਪੀਲ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ., ਅਸਟਾਪੇਲ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਐਡ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ.

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮੁੱਦੇ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ।

ਮੁਸੱਮਤ ਲਫ਼ਮੀ ਵਿ. ਮੁਸੱਮਤ ਭੁੱਲੀ (1), ਅਤੇ ਨਰਹਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿ. ਸੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਨੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਕਰੀਆ ਵਿ. ਡੇਬੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਸੁਲੇਮਾਨ ਵੀ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਮੁਹੰਮਦ ਮੋਹਤਾਸਿਮ ਵਿ. ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (5), ਮਾ. ਜ਼ੋਹਰਾ ਵਿ. ਰਜ਼ਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਘਨਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ (7), ਮੁਹੰਮਦ ਜਾ ਵਿ. ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਗੋਕਲ ਚੰਦ (9), ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ _ ਜ਼ੋਬ-ਉ- ਨਿਸਾ (10), ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਨੇ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਤੱਕ 7,500 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਯੋਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਨਾਲ

- (1) ILR 8 Lah 384.
- (2) (1950) 1 SCR 754.
- (3) ILR 33 AU 51.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1927 ਵੇਖੋ। 98.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1941 ਏ.ਯੂ. 277
- (6) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪਿਸ਼ਾਵਰ 35.
- (7) ਏਆਈਆਰ 1923 ਸਾਰੇ. 390(2)
- (8) ਏਆਈਆਰ 1921 ਵੇਖੋ। 255.
- (9) ILR 1 Lah 83
- (10) ILR 3 Lah 315.

ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਝੱਜਰ, ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1954, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁੰਨੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ 7,500 ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਪੈਸੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ 1 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਤੱਕ 7,500, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖਰਚਾ ਅਦਾ ਕਰਨ।

ਜੇਐਨ ਸੇਠ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

¹ ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਐਪ ਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੰਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਝੱਜਰ ਦੁਆਰਾ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਮ ਪੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਝੱਜਰ ਦੇ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 7,500 ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਦੋ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਸੂਟ ਨੂੰ ਜਨਮ

ਦਿੱਤਾ। ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 222 ਆਫ 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਖੱਟੇ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ. ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 12 ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।

. 1954 ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 270 ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੰਨੀ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ-• ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ - ਟੇਕ ਚਾਂਦ ਜੇ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਸਵੇਦਾਰ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਹੈ?
2. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅੰਤਰ - ਸੈ?
3. ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। 7,500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ?
4. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਕੀ ਹੈ ?
5. ਰਾਹਤ?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1954 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 222 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਤੱਕ 7,500। ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1954 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 270, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ , ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "X • ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਨੇ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1954 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 222 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ 1954 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 270 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 15(ਬੀ) ਤੀਸਰੇ, • ਅਤੇ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੌਥੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੰਨੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਮੁੰਨੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। 1954 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 222 ਵਿੱਚ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ - ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਮਰਹੂਮ ਅਦਾਲਤ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ »• ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ

ਅਪੀਲ ਮੁੰਨੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਏ ਇਸ ਲਈ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਦੇ ਪੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 7,500 ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਬਚਾਓ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਂਗ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੇ 1 ਨਵੰਬਰ 1955 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਸਨ।

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਸੇਠ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁੰਨੀ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ *ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ*। ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਸੇਠ ਨੇ ਆਰਡਰ 20 ਰੂਲ 14, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਮੁੰਨੀ ਨੇ 1954 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 222 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ: 270 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ^v - ਸੇਠ ਨੇ ਜ਼ਹਰੀਆ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ¹¹¹⁹ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਸਮਾਨ ਉੱਥੇ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਦੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਨਫੂਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਜ਼ਹਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਨਫੂਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਹਰੀਆ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਹਰੀਆ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮਨਫੂਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਜ਼ਹਰੀਆ ਨੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਹਰੀਆ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਐਡੀਸਨ, ਜੇ. ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਵੇਚਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(1) ILR 33 ਸਾਰੇ। 51.

(2) ਏਆਈਆਰ 1927 ਲਾਹ 98.

ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਮਰਾਓ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ ਉਮਰਾਉ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਦਈ ਸੀ ।

ਐਡੀਸਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੇਕ. ਚਾਂਦ ਜੇ. ਪ੍ਰਾਈਰ ਇਨ ਪੁਆਇੰਟ ਆਫ ਟਾਈਮ ਟੂ ਸੂਟ ਆਫ ਸੁਲੇਮਾਨ _____ '।

ਜੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਾਥ ਸੇਠ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਮੋਹਤਸਿਮ ਬਨਾਮ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (1), ਮਾਊਂਟ ਜ਼ੋਹਰਾ ਬਨਾਮ ਰਜ਼ਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਘਨਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ (3), ਮੁਹੰਮਦ ਜਾ ਬਨਾਮ ਦੁਲੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਚਾਂਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੋਕਲ ਚੰਦ (5), ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ । ਜ਼ੇਬ -ਉਨ- ਨਿਸਾ (6)।

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ.ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮੁਸੱਮਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਮੁਸਮਤ ਭੁੱਲੀ (7), ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ । ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ : ਲੱਛਮੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ । ਭੁੱਲੀ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ। ਇਕ-ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐੱਮ . ਭੁੱਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ । ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਧਵਾ ਲੱਛਮੀ । Mst ਵਿੱਚ . ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਸੂਟ,

- (1) ਏਆਈਆਰ 1941 ਏ.ਯੂ. 277
- (2) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪਿਸ਼ਾਵਰ 35.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1923 ਸਾਰੇ. 390(2)
- (4) ਏਆਈਆਰ 1921 ਲਾਹ 255.
- (5) ILR 1 Lah 83.
- (6) ILR 3 Lah 315.
- (7) ILR 8 Lah 384.

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਐੱਮ . ਲਛਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

Mst. Munni ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ and others ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹੇਗੀ । ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ Tek Chand, J. ਵੱਖਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ । ਭੁੱਲੀ ਨੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਦਈ ਸੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ

ਅਪੀਲ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ . ਭੁੱਲੀ ਦੀ ਉਸ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਲਛਮੀ ਦਾ ਸੂਟ।

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। *res judicata*. ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ Mst . ਲੱਛ - ਹਮੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਸਟਾਪੇਲ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਸੇਠ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਥ ਸੇਠ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ- ਐਂਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14 ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ

ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, “ਜਿਸਦਾ (ਪ੍ਰੀ- ਐਂਪਟਰ ਦਾ) ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। * .....

.....” ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਕੇਸ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ _____ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਸੂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਹਾਰੀਵ ਦਾ ਮਾਮਲਾ / ਡੇਬੀਆ, (ਐਲ) ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।* ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਪੂਰੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਇੰਨੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮੁੱਦੇ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼

ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(1) 'LR 33 AIL 51.

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਨਾ 404 ਅਤੇ 405 ਉੱਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ .

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ:-

“ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ * ਫਾਈਨਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਜੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ , ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀਆ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। v. ਡੇਬੀਆ (1)। ਇਸਨੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ (2) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਐਡੀਸਨ ਦੀ ਵੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਜੱਜ ਸਰ ਆਸੂਤੇਸ਼ ਦਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੁਖਰਜੀ , ਇਸ ਦੇ

ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, - ਵੀਡਿਓ ਇਸੁਪ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਗੈਰ ਚੰਦਰ ਦੇਹ (3)। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿ *res judicata* ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੇਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੇਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(1) ILR 33 ਸਾਰੇ. 51.

(2) ਏਆਈਆਰ 1927 ਲਾਰ 98.

(3) 74 IC 591.

ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ (ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ) ਅਤੇ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਫਰਮਾਨ' ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੇਪਲ ^{v\} ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਸਪਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੇਪਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 575 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ^{^ 0 er s} 'ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਟੇਕ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚੰਦ, ਜੋ. ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।' ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਾਰਕ *ਫਰਮਾਨ* ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੈਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਹਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਟੇਪਲ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਫਰਮਾਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸੂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸਮਾਨ ਹੈ। ”

ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਦੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., (ਪੰਨਾ 406) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੇਪਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ *ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ* ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਰੀਸ-ਜੂਡੀਕੇਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ*, ਜੋ ਕਿ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ T^{TM} 1 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੁਰਾਤਨ ਵੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਲੈਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਤਾਬ ਜੱਜ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ *ments* - ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਭਾਗ II, ਪੰਨਾ 599 ਪੈਰਾ 500 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: -

"ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਰਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਆਰਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮ . ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ।

ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧਾ ਟੇਢਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। *Facit ਸਾਬਕਾ ਕਰਵ ਗੁਦਾ, ਸਾਬਕਾ ਐਲਬੇ nigrum*, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। *Res judicata pro veritate accipitur*, ਡਿਗ. 1,5,25। ਰੋਮਨ ਜਿਊਰਿਸਟਸ ਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਇਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਿਯਮ "ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਨਿਯਮ ਹੈ"। ਡਿਗ 44,2,6. ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸੈਮ ਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਉਪ-ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ (ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)। ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ

ਰੋਮਨ ਜਿਊਰਿਸਟ ਜੂਲੀਅਨ ਜੋ ਕਿ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦਿਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹਨ ,
ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈ

bar ਜਦੋਂ ਵੀ ਹੱਕ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਵੀਨੀਕਰਣ . _____ ਅਤੇ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੂਲੀਅਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ _____ ਚੰਦ, ਜੋ.
ਤਕਨੀਕੀ

ਸਿਵਾਏ™ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਣਾ, ਡਿਗ. 44,2,7,4 . _ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ™ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ _

ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ "ਇੱਕੋ ਹੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ", ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਭੁੱਲੀ (1), ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ: -

"ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

' ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ'। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਲਿਟੀ ਗੇਟ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਪ੍ਰੇਸੀਡਿੰਗ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

Umrao Singh

v.
Mst. Munni
anti others

Tek Chand, J.

ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੋਏ ਹਨ? ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਣਾ? ਸਾਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਸਫਲ ਧਿਰ ਦੇ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਦੇ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ' ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ. ਇੱਥੇ ਕੇਵਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜੇ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਨਰਹਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ,
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਜਦਕਿ

(1) (1950) I SCR 754

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ /
ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . ਭੁੱਲੀ (1), ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ.

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ : -

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . ਮੁੰਨੀ

ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ _____ ਜਦੋਂ
ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂ ਦੇ
ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ / ਉਹੀ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ
ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ
ਵੱਖਰੇ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇੱਕ
ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫਰਮਾਨ
ਇੱਕ ਹਨ। ”

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਜ਼ਹਰੀਆ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਆ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕਸਾਰ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਜੈ ਵਿਚ ਬਹਾਦੁਰ
ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਜ਼ਹਰੀਆ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀਆ (2) ਵਿਚ ਰਾਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਨਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭੇਲਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਿੰਘ (5) ਦਾ
ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੀਜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੁਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਰਾਮ
(3) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

(1) ILR 8 Lah 384.

(2) ILR 33 ਸਾਰੇ। 51. (1923) 78 IC 1026. (1925) 87 IC 804.

(3) TLR 45 AU 506.

(4)

(5) ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ “• ਦੇ

ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ Mst ਸੀ। . ਮੁੰਨੀ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸੈੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੱਜ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *ਸ਼ੀਓਪਰਸਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨੰਦਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)*, ਪੰਨਾ 98 ਅਤੇ 99 'ਤੇ ਸਰ ਲਾਰੈਂਸ ਜੇਨਕਿੰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ :-

“ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ , ਇੱਕ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਹੈ। 'ਇਹ ਚੰਗੀ ਤ੍ਰਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,' ਲਾਰਡ ਕੇਕ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, 'ਰੁਚੀ ਰੀਪਬਲੀਕਾ ਫਿਨਿਸ ਲਿਟਿਅਮ ' ਤੇ ਬੈਠੇ , ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ' ; 6 ਕੇਕ, 9 ਏ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਡ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਕੌਮ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਜਨੇਸ਼ਵਰ ਸੁੱਕਾ ਨੀਲਕਣ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ , ਹਰੇਕ

(1) 43 ਆਈ.ਏ. 91.

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਕਾਤਿਆਣਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ , ਜੋ ਕਿ '•' ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ |

ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ : 'ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ^ st 'ਤੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੰਨੀ ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਰ ਗਏ ਸੀ।' ਇਹ ਟੇਕ ਹੈ ਚਾਂਦ ਜੋ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। [ਵੇਖੋ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ (ਵਿਵਹਾਰ)।

bk.II _ ch.i. , JR ਘੜਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ,

' ਪੀ . 14, ਅਤੇ ਮਯੂਕਾ , ch.i. , s. 1, ਪੀ. ਦੇ 11

ਮੰਡਲਿਕ ਦਾ ਐਡੀਸ਼ਨ।] ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੇ 'tion ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੁਆਰਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਨਾਮਲੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1).

ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਮ . ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . ਭੁੱਲੀ (2), ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਰਹਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jaswinder Singh